

Bespreking: Guus van der Veer

Mark Boog: 'Het lot valt altijd op Jona' Uitgeverij Cossee, Amsterdam 2011. ISBN 9789059363205 (Ziekenhuisopname/MOOCA/PO/AG/1). Zie ook: www.uitgeverijcossee.nl

Soort boek/ziekte/stijl: *Het lot valt altijd op Jona* is een roman van 288 pagina's over een jongetje van zeven jaar die ernstig ziek in een kinderziekenhuis wordt opgenomen. De aard van de ziekte blijft onduidelijk. De gebeurtenissen in het ziekenhuis worden verteld door Jona's moeder. De roman is deels gebaseerd op de gedetailleerde ziekenhuisverslagen van de opname van de zoon van de schrijver.

Over de schrijver: Mark Boog (1970) publiceerde dichtbundels en romans. Voor de dichtbundels ontving hij twee literaire prijzen. Zie: <http://boogblog.wordpress.com/biografie/>

Korte beschrijving: Het boek is een uitvoerige beschrijving van de angstaanjagende gebeurtenissen gedurende de drie weken die Jona in het ziekenhuis doorbrengt, zoals gezien door de ogen van Jona's moeder. Zij komt in die drie weken ook niet één maal buiten het ziekenhuis. Een duidelijke diagnose die Jona's ernstige en levensbedreigende symptomen verklaart komt er niet. Maar na twee weken gaat het, al even onverklaarbaar, toch weer beter met Jona. Intussen is Jona's moeder zich steeds machtelozer voelen. Dat werkt door in de wijze waarop ze naar haar man, de artsen en de verpleegkundigen, en het ziekenhuis als gebouw en instituut beoordeelt.

Wat viel op: Sandra, de moeder van Jona, wordt geportretteerd als iemand met een scherpe tong die snel een negatief oordeel klaar heeft. De koffie is in haar beleving altijd vies, het eten te vet en smakeloos, en haar echtgenoot Daan een domme sukkel.

Citaten: “ ‘Je denkt toch niet dat ik hem alleen laat? Ik ga mee’. Sandra was woedend, en slaagde er maar half in dat te verbergen. ‘Ja,’ zei Daan opgelucht. ‘Ik ook’. Hij stond op en ging achter Sandra staan. Zuster Aap keek Sandra niet-begrijpend aan. ‘Dat is nergens goed voor. Hij slaapt, hij merkt er helemaal niets van. En tijdens het onderzoek kunt u er toch niet bij zijn.’ ‘Waarom niet? Ik laat hem niet alleen, dat heb ik hem beloofd’. ‘Het heeft geen zin. U kunt beter hier blijven. Dan kunt u wat rust nemen en dan kunnen wij ons werk doen. Het is een eind lopen, helemaal in het andere ziekenhuis, omdat we hier geen MRI-apparaat hebben. En er is bij de scanner geen plaats voor ouders en begeleiders’. ‘We gaan mee.’ Zuster Aap zuchtte afkeurend. ‘Dan moet u het zelf maar weten, Ik kan u niet tegenhouden’. ”(blz 116).

“Sandra probeerde de medische termen die over het bed vlogen te begrijpen en onthouden. Ook Daan deed zijn best alert te blijven, de juiste vragen te stellen, maar langzaamaan raakten ze bedolven onder de informatie en de indrukken. Een immunoloog, een allergoloog, een psychiater, een nefroloog, een specialist op het gebied van metabole ziekten, een infectioloog, een dermatoloog: een parade van wijze, zelfingenomen mannen en vrouwen die, op een enkele uitzondering na, over dehoofden van ouders en kind heen praatten, alsof het niet eens in ze opkwam dat die mogelijk in staat zopuden zijn tot althans een vorm van begrip. Aan de uitzonderingen op die regel, die er tot Sandra's opluchting wel degelijk waren,

klampte ze zich verbeten vast, alle vragen afvurend die maar in haar opkwamen, vastbesloten zoveel mogelijk informatie los te krijgen.” (blz 125)

“ ‘Als ik mag vragen...’ begon Sandra zo vriendelijk mogelijk, maar ze werd door een handgebaar van de ene arts onderbroken. ‘Even wachten , mevrouw,’ zei de andere. Sandra ontplofte. ‘Hoor eens’, zei ze met een stem die trilde van ingehouden woede, ‘Ik begrijp dat u patiënten, en hun familie, als een lagere diersoort beschouwt, niet eens lastig genoeg om aandacht aan te besteden, maar nu moet u toch eens goed naar mij luisteren...’ ‘Nou nou.’ De artsen, verbijsterd, sputterden voorzichtig tegen. ‘Nu ik! Ik weet dat de arts de kroon is op de schepping, maar ik eis dat u mij in normale, begrijpelijke bewoordingen vertelt wat u denkt....’ ”(blz 269)

Andere recensies/extra: Zie <http://www.8weekly.nl/artikel/9634/mark-boog-het-lot-valt-altijd-op-jona-moederliefde-in-de-buik-van-de-walvis.html> : ‘Zo doet *Het lot valt altijd op Jona* wat goede literatuur zou moeten doen: je blik op de wereld veranderen door tijdelijk een andere wereld op te roepen. Een wereld die bestaat uit moeilijk communicerende dokters, kordate zusters en de wetenschap dat het misschien allemaal nooit meer goed zal komen’.

Zie ook:

<http://www.recensieweb.nl/recensie/3614/Allesbehalve+onrustig,+indirect+hard.html> ; <http://www.passionatemagazine.nl/recensies/mark-boog-het-lot-valt-altijd-op-jona/>, <http://www.scholieren.com/boekverslagen/33662>,